

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-208/2024-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlenji Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice-specijalistice Ivane Mamić Vuković zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja KOKOT AGRO d.o.o., Jastrebarsko, Trešnjevka 22, zastupan po punomoćniku Davidu Turkalju, odvjetniku u Zagrebu, Trg Drage Iblera 9, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Grada Zagreba, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1. i RASCO d.o.o., Kalinovac, Kolodvorska 120b, kojeg zastupa punomoćnica Vesna Alaburić, odvjetnica iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 21. studenoga 2024.,

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/24-01/255, urbroj: 354-02/12-24-21 od 11. rujna 2024.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Tužitelj je dužan zainteresiranoj osobi RASCO d.o.o., Kalinovac, naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 1.250 € u roku od 30 dana od dostave ove presude.

Obrazloženje

1. Tužitelj je pokrenuo upravni spor kojim pobija zakonitost rješenja tuženika od 11. rujna 2024. kojim je odbijen prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem tuženika, klasa: UP/II-034-02/24-01/255, urbroj: 354-02/12-24-9 od 12. srpnja 2024. Tim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena na odluku o odabiru za grupe 2. i 3., klasa: 406-05/22-005/225, urbroj: 251-05-51/001-24-118 od 3. svibnja 2024. kojom je naručitelj Grad Zagreb u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S 0F2-0006686, predmet nabave: traktori i priključna oprema (po grupama), odabrao ponudu ponuditelja RASCO d.o.o. Kalinovac.

2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja tuženika podnio tužbu iz koje proizlazi da smatra rješenje nezakonitim zbog pogrešne primjene članka 123. stavak 1. točka 1. i 123. stavak 2. točka 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09. i 110/21.). Nalazom i mišljenjem sudskog vještaka Zvonimira Čorića od 30. srpnja 2024., dokazao u smislu članka 124. stavka 2. Zakona o općem upravnom

postupku da je "Deklaracija tehničkih karakteristika" lažna isprava. Vještačenjem je utvrđeno da ovaj dokument nije autentičan odnosno da ne postoji kao izvorni dokument i da izvršni direktor Pierluiq Defant vrlo vjerojatno nije potpisao dokument, a otisak pečata također nije vjerodostojan. Navodi da je dostavio dodatne dokaze koji potvrđuju da malčer Seppi model WBS fh 250 ne ispunjava tehnički zahtjev iz točke 10.11. tehničke specifikacije za grupu 2. Smatra da je pojašnjenjem nalaza i mišljenja sudskog vještaka od 20. kolovoza 2024., dokazao ili barem učinio vjerojatnim da su izjave odabranog ponuditelja o navedenim tehničkim specifikacijama lažne i neistinite. Navedeno pojašnjenje sudskog vještaka predstavlja novi dokaz koji podržava tvrdnju tužitelja iz žalbenog postupka da ralice tehnički ne odgovaraju tehničkim specifikacijama čime se potvrđuje da su dostavljene izjave neistinite. Smatra da je navedeno pojašnjenje nesporno dokaz o tome da je izjava odabranog ponuditelja o tehničkim specifikacijama lažna isprava i da se radi o krivotvorenoj poslovnoj ispravi iz članka 279. Kaznenog zakona pa smatra da se nesporno radi o dokazu da je rješenje doneseno na temelju lažne isprave pa time egzistiraju razlozi za obnovu postupka iz članka 132. stavka 2. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku. Navodi tuženika iz osporenog rješenja vezani uz primjenu članka 123. stavka 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku nalazi neutemeljenima jer smatra da trenutak nastanka dokaza nije relevantan. Tuženik je ignorirao dokaze koje je tužitelj podnio što je rezultiralo neopravdanom odbijanjem prijedloga za obnovu postupka iako je odluka o odabiru donesena na temelju lažnih isprava. Dovodi u pitanje nepristranost kod odlučivanja jer je o prijedlogu odlučivalo isto vijeće tuženika koje je prethodno odlučivalo o žalbi tužitelja na odluku o odabiru. Predlaže da Sud uvaži tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika uz naknadu troškova sastava tužbe.

3. U odgovoru na tužbu tuženik ističe da je rješenje tužitelju dostavljeno sukladno članku 432. stavku 5. Zakona o javnoj nabavi. U odnosu na primjenu članka 123. stavka 2. točka 1. Zakona o općem upravnom postupku (pogrešno navodi članak 124.) ističe da obzirom da krivotvorenje isprave predstavlja kazneno djelo, je li isprava lažno sastavljena ili preinačena sa svrhom da se upotrijebi kao prava, utvrđuje se u kaznenom postupku i isto vrijedi i za lažnost iskaza svjedoka i vještaka, te se stoga nije upuštao u ocjenu dokaza koji bi navodno trebali svjedočiti o nevjerodostojnosti "Deklaracije tehničkih karakteristika". Ističe da se niti grafološkim vještačenjem pribavljenim nakon donošenja pobijanog rješenja ne može nedvojbeno utvrditi da je navedeni dokument lažna isprava te citira navode iz grafološkog vještačenja. U odnosu na primjenu članka 123. stavka 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku smatra pogrešnim tvrdnju tužitelja da pojašnjenje nalaza i mišljenja Slavena Bitange od 20. kolovoza 2024., ispunjava uvjete za novi dokaz prema navedenoj zakonskoj odredbi. U konkretnom slučaju "novi dokaz" je samo pojašnjenje stručnog mišljenja sudskog vještaka, koji dokaz je bio dostavljen u žalbenom postupku čija se obnova predlaže. Dakle, de facto se radi o istom dokazu koji se odnosi na iste činjenice samo sa dopunjenim pojašnjenjem u skladu s tuženikovom ocjenom tog istog stručnog mišljenja u žalbenom postupku okončanom rješenjem od 12. srpnja 2024. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

4. U odgovoru na tužbu zainteresirana osoba RASCO d.o.o. Kalinovac osporava tužbene navode kao neosnovane te se poziva na praksu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske da činjenicu da se radi o lažnoj ispravi treba utvrditi u kaznenom postupku. U odnosu na nove činjenice i nove dokaze ističe da je tužitelj kao nove dokaze naveo nalaze i mišljenja vještaka da dokumentacija koju je dostavio odabrani ponuditelj, na temelju koje je donijeta odluka o odabiru, predstavlja "lažne isprave", pa

smatra da je tuženik pravilno zaključio da se ne radi o novim dokazima jer je o nalazu i mišljenju vještaka odlučivano u žalbenom postupku dok je grafološko vještačenje i "pojašnjenje vještaka" tužitelj naručio i pribavio po okončanju žalbenog postupka. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije uz naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u ukupnom iznosu od 1.250 €.

5. Zainteresirana osoba, Grad Zagreb, iako uredno pozvan, nije dao odgovor na tužbu.

6. Odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24.).

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja tuženika u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da je time što je tuženik prijedlog tužitelja za obnovu postupka odbio pozivom na odredbu članka 126. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku, umjesto pravilno odbacio temeljem odredbe članka 126. stavak 1. istog Zakona jer tužitelj razlozima na kojima temelji obnovu postupka nije učinio vjerojatnim, nije povrijedio zakon na njegovu štetu.

9. Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj svoj prijedlog za obnovu postupka dovršenog rješenjem tuženika od 12. srpnja 2024. utemeljio na odredbama članka 123. stavka 1. točki 1. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09. i 110/21.), kojom je propisano da se obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može pokrenuti, ako se sazna za nove činjenice ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji, sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drugačijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni, odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku, te na odredbi članka 123. stavak 2. točka 1. istog Zakona ako je rješenje doneseno na temelju lažne isprave ili lažnog iskaza svjedoka ili vještaka ili je posljedica kakvog kaznenog djela. Ovo sve iz razloga jer tužitelj smatra da odabrani ponuditelj ne udovoljava tehničkim specifikacijama dokumentacije o nabavi, odnosno da je deklaracija tehničkih karakteristika lažna odnosno krivotvorena isprava, a što dokazuje pojašnjenjem nalaza i mišljenja vještaka Slavena Bitange od 20. kolovoza 2024. kao novog dokaza u smislu navedene odredbe članka 123. stavak 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku.

10. Prvenstveno ovaj Sud ističe da je obnova postupka izvanredan pravni lijek kojim se pod strogo zakonom određenim uvjetima i u strogo zakonom određenim rokovima dopušta mogućnost izmjene pravomoćnog rješenja, pa je temeljem odredbe članka 126. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku nadležno tijelo kad primi prijedlog za obnovu postupka prvenstveno dužno ispitati je li prijedlog pravodoban, izjavljen od ovlaštene osobe te je li okolnost na kojoj se prijedlog temelji učinjena vjerojatnom, pa ako ti uvjeti nisu ispunjeni nadležno tijelo će odbaciti prijedlog rješenjem. U konkretnom slučaju, suprotno mišljenju tužitelja, okolnosti na kojoj se temelji prijedlog nije učinjena vjerojatnom pa je tuženik isti trebao odbaciti, međutim kako je to naprijed već navedeno, time što je prijedlog odbio nije povrijedio zakon na štetu tužitelja.

11. Naime, osnovano tuženik zaključuje da se pod lažnom ispravom u smislu odredbe članka 123. stavka 2. točke 1. navedenog zakona smatra javna ili privatna isprava u kojoj su navedeni lažni podaci, a koji su bili od utjecaja na donošenje odluke u postupku čija se obnova traži, pa takva isprava s lažnim podacima o činjenicama predstavlja kazneno djelo, zbog čega lažnost isprave, kao uvjet za obnovu postupka, mora biti utvrđena u kaznenom postupku. Naime, nije lažna svaka isprava u kojoj su navedeni netočni podaci o određenim činjenicama, već ona isprava koja je lažno

nastala kaznenim djelom službene ili druge osobe, koja je takvu ispravu izdala u namjeri da se upotrijebi kao istinita. Stajalište je u skladu s dugogodišnjom upravno-pravnom praksom ovoga Suda izraženom u nizu odluka (npr. Usž-2352/2018, Usž-2886/2016, Usž-2352/2018, Usž-2663/2021, Usž-2996/2022, Usž-671/2019 i dr.), pa nije od utjecaja na drugačiju odluku u ovoj stvari pozivanje tužitelja na presudu Usž-3643/2020 od 22. ožujka 2022. u kojoj se radi o drugačijem činjeničnom stanju.

12. Tužitelj opetovano tvrdi da se radi o ispravi koja je krivotvorena pa je pravilan zaključak tuženika da pojašnjenje nalaza i mišljenja vještaka nije dokaz da je isprava na koju se poziva tužitelj krivotvorena isprava, jer se isto utvrđuje u kaznenom postupku budući krivotvorenje isprave predstavlja kazneno djelo sukladno Kaznenom zakonu.

13. Kako u konkretnom slučaju lažnost isprave nije utvrđena pravomoćnom sudskom odlukom, donesenom u kaznenom postupku, to i po ocjeni ovoga Suda, nije ostvaren razlog za obnovu postupka, propisan citiranom odredbom članka 123. stavka 2. točke 1. navedenog Zakona.

14. Nadalje, pravilno ukazuje tuženik da pojašnjenje nalaza i mišljenja vještaka od 20. kolovoza 2024. ne predstavlja činjenicu odnosno dokaz u smislu odredbe članka 123. stavak 1. točka 1. Zakona o općem upravnom postupku, prema kojoj se kao nove činjenice i dokazi smatraju isključivo one činjenice i dokazi koji su već postojali u trenutku donošenja rješenja čija se obnova traži, a za koje se nije znalo, odnosno nije postojala mogućnost da se kao takvi upotrijebe. Navedeni dokaz je nastao nakon donošenja rješenja tuženika od 12. srpnja 2024. i njime se daje pojašnjenje nalaza i mišljenja sudskog vještaka od 30. srpnja 2024., koje je bilo predmetom ocjene u upravnom postupku, pa je osnovan zaključak tuženika da se u stvari radi o pojašnjenju u skladu s ocjenom tuženika istog nalaza i mišljenja.

15. Kako i prema mišljenju ovoga Suda predloženi dokaz pojašnjenje nalaza i mišljenja od 20. kolovoza 2024. ne predstavlja nove činjenice niti novi dokaz u smislu odredbe članka 123. stavak 1. točke 1. navedenog Zakona, jer se navedeno pojašnjenje nastalo nakon okončanja postupka čija se obnova traži i odnosi na činjenice koje su bile poznate i upotrijebljene u prijašnjem postupku i o kojima je tužitelj imao saznanja, a koje činjenice je osporavao i u žalbi protiv rješenja čiju obnovu traži, to i po ocjeni ovoga suda nije ostvaren razlog za obnovu postupka propisan navedenom zakonskom odredbom.

16. Pri tome nije o utjecaja na drugačiju odluku u ovoj stvari ukazivanje tužitelja na kataloge i ostale dokaze vezane uz ispunjenje tehničkih specifikacija iz dokumentacije o nabavi, jer je isto bilo predmetom ocjene, kako u upravnom postupku, tako i u upravnom sporu koji je tužitelj pokrenuo protiv rješenja tuženika od 12. srpnja 2024. u kojem je ovaj Sud presudom posl. br. UsII-172/24 od 30. listopada 2024. odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

17. Obzirom da nisu ostvareni razlozi za obnovu postupka propisani zakonskim odredbama na kojima tužitelj temelji svoj prijedlog za obnovu, to suprotno mišljenju tužitelja, isto ima za posljedicu da okolnost na kojoj se prijedlog temelji nije učinjena vjerojatnom, radi čega je primjenom odredbe članka 126. stavka 1. navedenog Zakona, trebalo prijedlog tužitelja za obnovu predmetnog upravnog postupka odbaciti.

18. Kako je osporeno rješenje tuženika doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo obrazložene razloge sukladno članku 425. stavku 3. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16. i 114/22.), to ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženika ocijeniti nezakonitim.

19. Kako tužitelj nije uspio u upravnom sporu, to u smislu odredbe članka 147. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima, nije osnovan niti njegov zahtjev za naknadu troškova nastalih u upravnom sporu.

20. Nastavno, Sud je temeljem navedene zakonske odredbe i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/23.) zainteresiranoj osobi pod točkom III. izreke na ime naknade troškova u spisu koji se sastoji od sastava odgovora na tužbu dosudio iznos od 1.250,00 €.

21. Imajući u vidu sve navedeno trebalo je temeljem odredbe članka 116. stavak 1. i članka 148. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima odlučiti u cijelosti kao u izreci presude.

U Zagrebu, 21. studenoga 2024.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović

Broj zapisa: **9-3086f-ccfb4**

Kontrolni broj: **0622b-d6997-e1e30**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Arma Vagner-Popović, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.